

M/S ਅਮਰ ਨਾਥ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਵਗੈਰਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਗੈਰਾ

29 ਨਵੰਬਰ 1984

[ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਏ.ਪੀ. ਸੇਨ ਅਤੇ ਈ.ਐੱਸ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਿਆਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ-ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ -ਮਾਰਕਿਟ ਕਮੇਟੀ u/s23 ਦੁਆਰਾ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਨੂੰ ਕੇਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਏ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਬੋਝ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਕ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਕੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ - ਕੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਵੈਲਡੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ.

ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1980 ਐਸ.ਸੀ. 1008 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਕ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੇਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਏਰੀਏ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ 2 ਤੋਂ 3 ਪ੍ਰਤੀ ਸੈ ਵਧਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੁਝ ਡੀਲਰ 2 ਰੁਪਏ ਵੱਧ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 21-ਪ੍ਰਤੀ ਸੈ ਰੁਪਏ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ੰਕਰ ਦਲ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1980 ਐਸਸੀ

1037 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਡੀਲਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਰਸੈਂਟ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕੇਮਾਰਕਿਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲਾਵਾਰਸ ਰਕਮਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.ਏ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ C .A 1083 ਓਫ 1977 ਅਧੀਨ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23-ਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਈਸੈਂਸਧਾਰਕ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਬੇਝ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੇ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਲਾਈਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 23-ਏ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ (1) ਕਿ ਧਾਰਾ 23-ਏ ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਵੇਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ (2) ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਫੀਸ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ।

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਯੋਜਤ: (1) ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸੇਧਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13, 26 ਅਤੇ 28 ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ, ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਲਈ ਮੰਡੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੰਨੇ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਫੰਡ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। [81H; 86C-D]

(2) ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਏ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਬੋਝ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਮਾਰਕੀਟ ਤੋਂ ਰਿਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਸ. 23-ਏ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਪਤਕਾਰ-ਪਿਊਬਿਕ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤਮ ਬੋਝ ਝੱਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਦੀ ਰਕਮ. ਇਹ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ, ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਆਖਰਕਾਰ ਬੋਲ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਾ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਕੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਲੀਗੇਟਨ ਲਾਭਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਮਾਰਕੇਟਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [97D-G]

(3) ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈ. 23-ਏ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਧਾਰਾ 23-ਏ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਵਾਧੂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਏ ਉਹਨਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਧਾਉਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਫੀਸ ਦਾ ਬੋਲ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੋਂ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਰਾਹੀਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਜਨਤਾ ਤੋਂ ਕੀ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23-A ਵਰਗੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ

ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਕਰੈਕਟਰਾਈਜ਼ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

।

ਇਹ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੇਸ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਦਲ ਮਿਲਜ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਚਿੱਠੀ [98B-D] ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ

ਵਲਾਤੀ ਰਾਮ ਮਹਾਬੀਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1983 ਪੀ ਐੱਡ ਐਚ 120 ਅਤੇ

R. S. ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਅਜੀਤ ਮਿਲ੍ਹਸ AIR 1977 SC 2279 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਦਲ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 1037 ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਓਰੀਐਂਟ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ [1962] I SCR 549, ਆਰ.ਐਸ. ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਅਜੀਤ ਮਿਲਜ਼ AIR 1977 SC 2279 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 1008, ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਜਨਰਲ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਰਾਜ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 1246, ਕੁੱਟੀ ਕੀਆ v. ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1954 ਮੈਡ 621 ਅਰੁਣਾਚਲਾ ਨਾਦਰ, ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 300, ਇਮੇਦਿਸੇਟੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਯਾਹ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1976 ਏਪੀ 193 ਸੀਨਿਵਾਸਾ ਜਨਰਲ ਤਾਡਰਸ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਏਆਈਆਰ 1941368 ਸ਼ਿਰੂਰ ਮੈਟ 1954] SCR 1005; ਹਿੰਗੀਰ-ਰਾਮਪੁਰ ਕੋਲਾ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ v.

ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ, 1962] 2 ਐਸਸੀਆਰ 537, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਲਿਬਰਟੀਜ਼ ਸਿਨੇਮਾ [1965] 2 ਐਸਸੀਆਰ 477, ਐਚ.ਐਚ. ਸੁਧੰਦਰ ਤੀਰਥ

ਸਵਾਮੀਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, [1963] ਸਪਲਾਈ. 2 SCR 302, H. H. ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀ
ਜੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਵਿਭਾਗ 1980] 1
SCR 368, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ. ਯਾਸੀਨ [1983] 3
SCC 229, Graving Dock Co.

ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਹਾਰਟਨ, [1951] ਏ. ਸੀ. 737 761 'ਤੇ, ਹੇਮ ਆਫਿਸ ਆਰ.
ਡੋਰਸੇਟ ਯਾਚ ਕੰ., [1970] 2 ਸਾਰੇ ਈ.ਆਰ. 294, ਹੈਰਿੰਗਟਨ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼
ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ (1972] 2 ਡਬਲਯੂ. ਐਲ. ਆਰ. 537, ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬਾਂਬੇ ਬਨਾਮ
ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਮੋਟਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਡ., [1933] ਐਸਸੀਆਰ 1069 ਦਾ ਹਵਾਲਾ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਏ ਵੀ ਨਚਨੇ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, [1982] 1
SCC 206 ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, AIR
1964 SC 922; ਨਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਬਲ ਰੱਖੀ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 1984 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4500
ਅਤੇ 4501।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 3300 ਓਫ 1981 ਅਤੇ 1982 ਦੇ 4757 ਵਿੱਚ
ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 18 ਜਨਵਰੀ ਅਤੇ 25 ਜਨਵਰੀ, 1984 ਦੇ
ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ।

ਐੱਚ.ਕੇ. ਪੁਰੀ, ਐਮ.ਪੀ. ਝਾਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਜੀਵ ਵਾਲੀਆ।

ਐੱਸ.ਆਰ. ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਬੱਗਾ।

ਐਲ.ਐਨ. ਸਿਨਹਾ, ਏ.ਕੇ. ਪਾਂਡਾ ਅਤੇ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਚਿੰਨੱਪਾ ਰੈਂਡੀ, ਜੇ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੇ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਪਾਰੀ ਹਨ, ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਉਹ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤ੍ਰਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਲੋਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਉਤਪਾਦ ਬਾਜ਼ਾਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨੇ ਫੀਸ ਨੂੰ 2% ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 3% ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੀਸ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਕੁਝ ਆਮ ਨਿਰੀਖਕ ਬਣਾਏ ਜਿਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਗੜਬੜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਅਤੇ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਜਨਰਲ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2) ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤਫਹਿਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਲ ਸਾਫ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ 1953 ਵਿੱਚ, ਰਾਜਮੰਨਰ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਟੀ.ਐਲ. ਵੈਂਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ, ਕੁੱਟੀ ਕਿਆ ਬਨਾਮ ਦਾ ਸਟੇਟ ਓਫ ਬਨਾਮ ਮਦਰਕ (3) ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਕਰੋਪਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1933, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਦੌੜਾਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ। ਵੈਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ., ਦੁਆਰਾ ਜਨਰਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-

...ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਵਪਾਰਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਾਜ ਸਵੈ-ਸਹਾਇਤਾ ਆਰਥਿਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਖਪਤ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਬਾਹਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਸੌਦੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗਈ ਵਸਤੂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਉਗਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਆਮ ਤੌਰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵਪਾਰੀ ਹੋਣਗੇ,

"ਸਥਾਨਕ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੌਦਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਵਰਗ ਉਭਰਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਰਗੇ ਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਨਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਕ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਵਧੀਆ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਮਾਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ (ਡਾ. ਐਡੀਸਨ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਤਰੀ, ਭਾਰਤੀ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 80 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ, ਵੋਲ. I, ਭਾਗ II)। ਇਹ ਉਹ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਪਜ ਦੀ ਉਚਿਤ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਤਪਾਦਕ ਇੱਕ ਵਰਗ ਅਨਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹਨ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੇ ਕਈ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਰਥਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਕਪਾਹ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਪਾਹ ਲਈ ਬੇਰਾਹ ਖੁੱਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1919 ਵਿੱਚ, ਇਨ ਫਿਅਨ ਕਾਟਨ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੰਡੀਕਰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕਪਾਹ ਉਤਪਾਦਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਰਾਇਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਨ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਇਨ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਖੁਰਾਕੀ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਪਾਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਦਰਸਾਈ (1928 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਦੇਖੋ)। 1931 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ VII ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕ ਨੂੰ ਘੱਟ ਹੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਲੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਉਗਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੌਦੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਘੱਟ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸਨ।

“ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਜ ਦੇ ਵੇਅਰ-ਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਉਤਪਾਦਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੁੱਲ ਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਪੇਜ 78 ਅਤੇ 79 ਰਾਹੀਂ) 1933 ਵਿੱਚ "ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਨਿਯਮ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਉਹ ਉਤਪਾਦ ਜੋ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਬਣ ਕੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੰਡੀ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਨ ਕਪਾਹ, ਮੂੰਗਫਲੀ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ; ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤਿੰਨ ਫਸਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

.....

"ਮਾਰਕੀਟ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ (pp. 92 ਅਤੇ 63 ਰਾਹੀਂ)। 1952 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਯੋਜਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਆਇ XVII, ਭਾਗ 1, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬੰਬਈ, ਮਦਰਾਸ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਕਈ ਸੁਝਾਅ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

"ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਵਪਾਰਕ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ('ਪਾਰਕਰ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਾਊਨ ', [(1942) 87 ਲਾਅ ED 315 (D)] ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ,

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 19 (6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁੱਟੀ ਕੇਵਾ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਰੁਣਾਚਲਾ ਨਾਦਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ(1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। () ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ. ਐਕਟ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਵਪਾਰਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਲਝੀ ਹੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੀ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਪਜ ਦੀ ਸਹੀ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ, ਫਸਲਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸੌਦਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਲੱਭਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਕਮੇਟੀਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਗਾਈ ਗਈ ਉਪਜ ਦੀ ਸਹੀ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।"

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਬਾਰੇ ਰਾਇਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਮਦਰਾਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਮਾਹਿਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ:

"ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਉਪਜ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਕਟ 25 ਜੁਲਾਈ, 1933 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦੋ-ਫਰੋਖਤ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੰਡੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਐਕਟ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਖੋਜ-ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦੋ-ਫਰੋਖਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਪਜਾਂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲ ਸਕਣ, ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਸੈਂਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ, ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

.....

"ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਮੰਡੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁੱਧ ਕੰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਸਹੀ ਤੇਲ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਟੋਰੇਜ਼ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸੈਂਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਤਪਾਦਕ ਆਪਣੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚ ਸਕਣ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮੀ-ਮਿਆਦ ਟੀਚਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣ ਤੱਕ,

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਕੇ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ, ਸਹੀ ਤੇਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰੇਸੇਯੋਗ ਮਾਰਕੀਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਜ਼ਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮੰਡੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਧੀਆ ਭਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਮੇਡੀਏਟੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਈਆ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

"ਮਾਨਯੋਗ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਕੀਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਆਰੀ ਵਜ਼ਨ ਅਤੇ ਮਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਸੂਚਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨਾ, ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਸਮੇਤ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੇ

ਵਿਸਤਾਰ ਜਾਂ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਪਸ਼ੂ ਧਨ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਧਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਪਸ਼ੂ ਧਨ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਧਨ ਅਤੇ ਕਿਫ਼ਾਇਤੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦ, ਗਰੇਡਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਅਨਾਜ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਉਪਾਅ ਆਦਿ ਉਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ . ਉਹ ਖੇਤਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿ ਕੇ ਨੈਟੀਫ਼ਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਉਤਪਾਦਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਲਬਧ ਹਨ . ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹੇ ਜਿਹੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਸ ਕਰਨੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ। ਕੋਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਉਪਲਬਧ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਮੇਡੀਏਟੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਯ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਜਨਰਲ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਓਫ਼ A.P. ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਕੀਮਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਨਕਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ

ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਆਰੀ ਵਜ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

ਸੂਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਧੇਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

.....

“ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਨੇਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗਾ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਵਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੰਡੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਹੀ ਮਾਰਕੀਟ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

.....

“ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਨੇਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣਾ ਕਿ ਨੇਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਜਾਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ

ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੈਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੰਡੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੱਕ ਵੀ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਧਨ) ਬਜ਼ਾਰ ਨਿਯਮ, 1969 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ V 'ਵਪਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 48 ਤੋਂ 53 ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨੀ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 54 ਤੋਂ 73 ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਕੇਵਲ ਮੰਡੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਨੈਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਏ ਵਿੱਚ ਫੈਲਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਹ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ

ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਹੋਣਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੇਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਬਜ਼ਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ :

13-ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ-(1) ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ-

(ਏ) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ, ਤੇਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(ਬੀ) ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਜ਼ਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ;

(c) ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਾਂ ਬੋਰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਕਾਰਵਾਈ, ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ।

(2) ਧਾਰਾ 10 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਛੋਟੇ ਬਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨੈਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਲਾਲਾਂ, ਤੇਲਣ ਵਾਲਿਆਂ, ਮਾਪਕਾਰਾਂ, ਸਰਵੇਅਰਾਂ, ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣਾ, ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(4) ਕੋਈ ਵੀ ਦਲਾਲ, ਤੇਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਾਪਣ ਵਾਲਾ, ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਗੋਦਾਮ ਕੀਪਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੈਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਕੁਝ ਵੇਅਰਹਾਊਸਮੈਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਐਕਟ 1957 (1958 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 2) ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਹੈ,

ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਫੰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।:

"26-ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ:-

(1) ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਮੰਡੀਕਰਨ;

(i) ਸਹਿਕਾਰੀ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਮੰਡੀਕਰਨ;

(iii) ਮਾਰਕੀਟ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ;

(iv) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਗਰੇਡਿੰਗ ਅਤੇ ਮਾਨਕੀਕਰਨ;

(v) ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ;

(vi) ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਦਫ਼ਤਰੀ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਆਰਾਮ ਘਰ ਅਤੇ ਸਟਾਫ਼ ਕੁਆਰਟਰ ;

(vii) ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣਾ;

(viii) ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ, ਛੁੱਟੀ ਭੱਤਾ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਤਰਸਯੋਗ ਭੱਤਾ, ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੱਟਾਂ ਜਾਂ ਮੌਤ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਹਾਇਤਾ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ- ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰ;

(ix) ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤੇ;

(x) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ;

(xi) ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ;

(xii) ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ;

(xiii) ਮੰਡੀਕਰਨ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ;

(xiv) ਗੋਦਾਮਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ;

(xv) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ;

(xvi) ਬੋਰਡ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਆਡਿਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਖਰਚੇ;

(xvii) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ (ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ) ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇ

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (vii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਫੰਡ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

"28-ਉਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੰਡ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫੰਡ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(i) ਮਾਰਕੀਟ ਲਈ ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ;

(ii) ਬਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ;

(iii) ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਜੋ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ, ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ;

(iv) ਮਿਆਰੀ ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਉਪਾਅ;

(v) ਤਨਖਾਹ, ਛੁੱਟੀ, ਭੱਤੇ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਤਰਸ ਦੇ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਭੱਤੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ, ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ; ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜੋ ਬਜ਼ਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੱਕਿੰਗ ਫੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ;

(vii) ਸਬੰਧਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨਾ;

(viii) ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਸਰਾ, ਛਾਂ, ਪਾਰਕਿੰਗ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਣੀ, ਡਰਾਟ ਪਸ਼ੂ ਵਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਪੈਕ ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਜਾਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ, ਪੁਲਾਂ, ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼:

(ix) ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਾ-ਜੇਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ;

(x) ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਫ਼ਾਇਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ;

(xi) ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰੀ;

(xii) ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ;

(xiii) ਮੰਡੀਕਰਨ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ;

(xiv) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ, ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ :

(xv) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਐਡਵਾਂਸ;

(xvi) ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ, ਅਤੇ

(xvii) ਬੋਰਡ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ (ਸੁਪਰਾ) (ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 28 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇ ਇੰਨੇ ਵਿਆਪਕ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਮੰਡੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਫੰਡ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਿਊਂਸਪਲ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਫੰਡ ਲਾਭਦਾਇਕ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕੀ ਮਾਰਗਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨੈਟਵਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਜ ਦੀ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ ਅਤੇ ਮੰਡੀਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 23 ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੇ ਇੱਕ ਦਰ ਜੋ ਸਕਿੰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫੀਸ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 50 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ 100 ਸੀ, ਨੂੰ 1969 ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਰੁਪਏ 1 ਪ੍ਰਤੀ 100 ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1973 ਵਿੱਚ 1.50 ਅਤੇ ਰੁ. 1974 ਵਿੱਚ 2,25 ਰੁਪਏ ਮੁੜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਵਧਾ ਕੇ 3 ਪ੍ਰਤੀ 100 ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਫੀਸ ਜਿਸ ਨੂੰ 3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ 100 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਕਈ ਡੀਲਰਾਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸ਼ਿਰੂਰ ਮੱਟ(1) ਹਿੰਗੀਰ-ਰਾਮਪੁਰ ਕੋਲਾ ਕੰਪਨੀ ਲਿਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ, (2), ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਲਿਬਰਟੀਜ਼ ਸਿਨੇਮਾ ਆਦਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਵਿੱਚ 2 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਵਧਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਪਲੱਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਲ 1978 ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ 2 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 3 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਰਪਲੱਸ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਫੀਸ ਦਾ ਵਧਾ 1 ਰੁਪਏ ਤੋਂ 2 ਪ੍ਰਤੀ 100 ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਟਵਾਲੀਆ, ਜੇ. ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੋਂ ਉਲਟ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, AIR ਦੇ ਪੰਨਾ 1016 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ, ਵਾਜਬਤਾ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"।

ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਾਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਇਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਜਾਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਚਿੱਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" .

ਇਸੇ ਲਈ ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਜਨਰਲ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੇਨ ਜੇ. ਨੇ ਉੱਟਵਾਲੀਆ ਜੇ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ । ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਸੱਚਮੁੱਚ,

"ਅੰਤਿਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੇਵਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫੀਸ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਵਿਚ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੇਸ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਪਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ, ਸੁਪ੍ਰਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਹੋਣੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੇਰਨਾਦਾਇਕ ਮੁੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਰੀਖਣ, ਅਰਥਾਤ:

"ਫੀਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ, ਦੇ-ਤਿਹਾਈ ਜਾਂ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ". ਇੱਕ ਓਬਿਟਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ"

ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਟਵਾਲੀਆ, ਜੇ. ਨੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਐਚ.ਐਚ. ਸੁਪ੍ਰੰਦਰਾ ਤੀਰਥਾ ਸਵਾਮੀਇਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ,

"...ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫ਼ੀਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਸਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ, ਲੇਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਖਰਚੇ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਲੇਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਫ਼ੀਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ.....ਪਰ ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

ਇਸਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਹੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ"।

ਹਿੰਗੀਰ-ਰਾਮਪੁਰ ਕੋਲਾ ਕੰਪਨੀ ਕੇ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"ਜੇਕਰ ਖਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਰੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੈੱਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫ਼ੀਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

.....

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ

ਫੀਸ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਖਰੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ' ਤੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਵੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਫੀਸ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਸ ਸੇਵਾ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮੁਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਇਸਦੇ ਅੰਤਮ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕਿਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਜਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ,

ਐਚ.ਐਚ. ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀਜੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਐਂਡ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ (1) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਚੰਦਰਕੂਡ ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਫੀਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਲਾਗਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਣਿਤ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੀ ਮੇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ .ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਣਿਤ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਅਤੇ ਫੀਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ

ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੀ ਮੇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ . ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਵੇਰਵੇ ਆਰਡਰ 6, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਨਿਯਮ 5, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ, ਜੇਕਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗੀ ਬਜਟ ਦੇ ਮਿੰਟ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਫਲਦਾਇਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਐਡਹਾਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਧੀਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਆਸ ਅਰਾਈਆਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਸੂਚਨਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਟਾਫ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਕੀ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਸੇਨ ਜੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਜਨਰਲ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:

"ਪਰੰਪਰਾਗਤ, ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਿ ਇੱਕ ਫੀਸ ਲਈ ਵਾਸਤਵਿਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੀਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਬੋਝ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ

ਫੀਸ ਇੱਕ ਖਾਸ ਲਾਭ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਹੈ।

.....

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਇੱਕ ਫੀਸ ਹੈ, ਅਸਲ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸਦਾ ਮੁਢਲਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਬਾਏ ਅਤੇ ਲਾਰਜ " ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧ ਇੱਕ ਆਮ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਗਣਿਤਿਕ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ। ਬੱਸ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ "ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਕੇਟੇਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਯਾਸੀਨ ਵਿਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ :

"ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਮ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਬੋਝ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਸੂਲੀ ਹੈ, ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਫੀਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ। ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਫੀਸ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਪੈਸਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ

ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਫੀਸ ਦਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਇਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧ ਸਿੱਧੇ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਸਬੰਧ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਫੀਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਫੀਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਜਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਵੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਗਤ ਲੇਖਾਕਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੇਲਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਆਦਿ। ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਂ ਜੇ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਬੰਧ ਉਹ ਸਭ ਰੁਝ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਠੋਰ ਅਰਥ ਇੱਕ ਫੀਸ ਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੂਚਕਾਂਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਟੈਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। "

ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਰਵੱਈਏ, ਸੰਕਲਪਾਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ- ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰੰਗ ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭਾਂ ਅਤੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ, ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਸਾਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ, ਫੈਲਦੀ ਅਤੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। "ਟੈਕਸ" ਅਤੇ "ਫੀਸ" ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਉਹ ਜਨਤਕ ਵਿੱਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਜਨਤਕ ਵਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਸਮੱਗਰੀ ਖੋਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਜਨਰਲ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ •
(ਸੁਪਰਾ), ਸੇਨ, ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਮ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਸੂਲੀ/ਪੈਸੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੀਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫੀਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਵੱਧ ਰਹੇ ਅਹਿਸਾਸ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸਖਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਇਡ ਪ੍ਰੋ-ਕੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫੀਸ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਹਰ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਕੁਇਡ ਪ੍ਰੋ-ਕੇ ਦਾ ਤੱਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫੀਸ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇ ਤਿਹਾਈ ਜਾਂ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ , ਵਾਜਬ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ, ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸੇਨ, ਜੇ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ

ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਲਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੇਨ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਜਨਰਲ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਏਪੀ ਸਟੇਟ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਾਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ . ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਯੂਕਲਿਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਜੋਂ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।" ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਲੰਮੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਚਰਚਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਜੱਜ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਲੰਡਨ ਗ੍ਰੇਵਿੰਗ ਡੈਕ ਕੇ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਾਰਟਨ (1) ਲਾਰਡ ਮੈਕ ਡਰਮੇਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ,

"ਮਸਲਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵਿਲਸ, ਜੇ. ਦੀ ਆਈਪੀ ਸਿਸੀਮ ਵਰਬਾ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਹਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਭਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰੋਮ ਆਫਿਸ ਬਨਾਮ ਡੋਰਸੇਟ ਯਾਚ ਕੰਪਨੀ (2) ਲਾਰਡ ਰੀਡ ਨੇ
ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰਭੂ ਐਟਕਿਨ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ।

..ਇਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ
ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸੀ . ਇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।"
ਮੇਗਰੀ, J. ਨੇ 1971 ਵਿੱਚ (1) ਡਬਲਯੂ.ਐਲ.ਆਰ. 1062 ਵਿਚ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਨੂੰ,
ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਸਲ ਐਲ.ਜੇ. ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਸਦ ਦਾ ਐਕਟ ਸੀ ਅਤੇ, ਹੈਰਿੰਗਟਨ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਰੇਲਵੇ
ਬੋਰਡ" (* ਲਾਰਡ ਮੋਰਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਣ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਨਿਆਇਕ ਕਥਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ ਜੋ ਉਸੇ
ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਲਾਰਡ ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ
ਸੱਚ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸਿਰਫ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ
ਜੋ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਤਰਕ ਨਾਲ
ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ
ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ
ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਕਿ 2 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ
ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ
ਇਸਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਝੱਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਮਾਲਕ
ਖਪਤਕਾਰ-ਜਨਤਕ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬੋਝ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।।

ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 2 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ 100 ਵੱਧ ਫੀਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਕੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਵਪਾਰੀ ਖੁਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੋਂ ਰਿਫੰਡ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਮੁਨਾਫੇ ਨਾਲ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰ? ਜਾਂ ਕੀ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਕਮਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੇ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇਗੀ' ਜੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੋਝ ਝੱਲਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜੇ ਵਸੂਲਿਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਕਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ "ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ? ਕੁਝ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ ਕੰਮ? ਡੀਲਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪੈਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੀ ਸ਼ੰਕਰ ਦਲ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "(1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ:

"1, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

"II. ਵਾਧੂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਟੇਟਮੈਂਟ (1%) ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਕਮਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

III. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਡੀਲਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੇ ਉਹ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜੇਹੀ ਸੂਚਨਾ ਤੇ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਇਹ ਰਕਮ ਅੱਜ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ

ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 10 ਫੀਸਦੀ ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

IV. ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

V. ਉਹ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕੈਨਿਕਸ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਹ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

VI. ਜੇਕਰ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮਕੈਨਿਕਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ।

VII. ਜੇਕਰ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਯੋਗ ਧਿਰਾਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਹੋਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

VIII. ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਅੱਜ ਤੋਂ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਰੁਪਏ 5.000/- ਦੀ ਰਕਮ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇਜਮ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

IX. ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਵਾਰਿਸ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.ਏ. ਨੰ. 1083/77 ਵਿੱਚ ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਦਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 23 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

23-ਏ (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਦੀ ਛੇਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੇ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਬੋਝ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੇ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਫੀਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖੇ ਜਾਨ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

(3) ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੇ ਰਿਫੰਡ ਤੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਬੋਝ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੇ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਬੇਝ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਦੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

(5) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਸੇਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾਦੁਆਰਾ 6 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ. ਇਹ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਬੇਝ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੇ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਪਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਰਿਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23-A, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਖਪਤਕਾਰ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤਮ ਬੇਝ ਝੱਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ. ਇਹ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਬੇਝ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਾ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਕੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜਾਇਜ਼ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ, ਜੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਸੂਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 A ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਵਲਾਤੀ ਰਾਮ ਮਹਾਬੀਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਏ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਏ ਫੀਸ @ 3 ਪ੍ਰਤੀ 100 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 3.ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ 100 ਵਾਧੂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਏ ਉਹਨਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਫੀਸ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਸ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੋਂ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 23-A ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਰਾਹੀਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਜਨਤਾ ਤੋਂ ਕੀ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਜ਼ਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੀਜ਼ਰ ਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 23A ਵਰਗੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਚਿਤਤਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਏ.ਵੀ. ਨਚਨੇ ਵਗੈਰਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ(1) ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੌਂਸਿਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਭਾਗ 23-ਏ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਦਲ ਮਿਲਜ਼ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਫੀਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ(2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਰੀਐਂਟ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ(3) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਟਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਾਂਬੇ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਮੇਟਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਿਟਿਡ (4) ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਉੜੀਸਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ

ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਡੀਲਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੂਚੀ ॥ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇਤਫਾਕਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਰਿਫੰਡ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ :-

"ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 7 ਦੀ ਸੂਚੀ ॥ ਦੀ ਆਈਟਮ 54 ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪੇਪਰ-ਬੋਰਡਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਨੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਭਿੰਨ ਸਿਰ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਹੈਂਡ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਹਨ। ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਲਈ ਅਨੁਚਿਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦੇਣ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਰਿਫੰਡ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ

ਤੋਂ ਡੀਲਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਕਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ. ਸਵਾਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਓਰੀਐਂਟ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਰਗਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਬੇਝ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਪਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ.. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 23-ਏ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਫੰਡ ਰਾਹੀਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (ਸੁਪਰਾ) ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਕੇਸ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ . ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ. ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਸਸਪੈਂਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ: ਜਦੋਂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਹੇਦਰਾਬਾਦ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ

ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਰਕਮ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਖਰਚ ਦੇ ਬਕਾਏ ਹੋਣ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 11(2) ਵਰਗੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੇਵੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੇ ਯੋਗ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸੀ। ਓਰੀਐਂਟ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਟੀਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮਾਮਲਾ (ਓਰੀਐਂਟ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ) ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਰਿਫੰਡ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ। ਧਾਰਾ 11(2) ਕੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਓਰੀਐਂਟ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ

ਆਰ.ਐਸ. ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਅਜੀਤ ਮਿੱਲਜ਼ (1) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਤਿ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਇਕ ਬੇਚ ਓਰੈਂਟ ਪੇਪਰ ਮਿਲ੍ਹਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ . ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਸ਼ੋਕਾ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ (2) ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 23-ਏ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਐਮ.ਐਲ.ਏ.

ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।